

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

του Πρέσβη κ. Αλέξανδρου Μαλλιά

1. Χαιρετίζουμε όπως επιβάλλεται την παρουσία στην Αθήνα του Υπουργού Εξωτερικών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στην Αθήνα. Δεν έχουμε αντιληφθεί αν ενεργείτε υπό την ιδιότητα της Γερμανικής Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εξ ονόματος της πανίσχυρης συμμάχου, εταίρου και φίλης χώρας της Γερμανίας. Δυστυχώς ή ευτυχώς η ιστορία των σχέσεων μας τα τελευταία 100 χρόνια δεν ακολουθεί παράλληλους δρόμους αλλά τέμνεται. Συχνά. Κάποιες από τις τομές αυτές έχουν αφήσει ανεξίτηλα σημάδια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, το κοινό μας ευρωπαϊκό σπίτι, οικοδομήθηκε ακριβώς για να μην ξαναζήσουμε τις στιγμές αυτές. «Ποτέ ξανά». Ούτε εσείς, ούτε η Γαλλία ούτε εμείς.

2. Ευτυχώς είμαστε που η Γερμανία και η Γαλλία οι πυλώνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να κυριολεκτώ ο Καγκελάριος Χέλμουτ Σμιτ και ο Πρόεδρος Ζισκάρ Ντ' Εσταίν, αποφάσισαν να ανέβουν στον Όλυμπο. Πιασμένοι χέρι – χέρι με τον Πρόεδρο Κωνσταντίνο Καραμανλή. Γνωρίζουμε ότι συχνά έκτοτε διερωτάστε αν τελικά κάνατε λάθος. Συχνά και κάποιοι εδώ στην Ελλάδα συχνά έχουν τα ίδια διλήμματα. Τα ζήσαμε με τον πιο δραματικό και οδυνηρό τρόπο το καλοκαίρι του 2015. Οι χειρότερες στιγμές στη πορεία ενός ευρωπαϊστή. Από το 2012 άλλωστε προωθούσατε συστηματικά την ιδέα-πρόταση για το «εθελοντικό» GREXIT. Είχατε μάλιστα κοστολογήσει τη δήθεν εκούσια αποστέρηση της «ευρωπαϊκής» μας ταυτότητας. Κάμποσα δις. Ευτυχώς τελικά, χάρις στην ωριμότητα και φιλοπατρία στην Ελλάδα συγκεκριμένων πολιτικών και κομμάτων,- τωρινοί συνομιλητές σας στην Αθήνα – καταφέραμε να ξεπεράσουμε με επώδυνο συμβιβασμό το αυθαίρετο και διχαστικό τότε δίλημμα «εντός ή εκτός Ευρώπης».

3. Ερώτησα αφελώς αν ενεργείτε υπό την ιδιότητα της Προεδρίας της Ένωσης ή ως Επικεφαλής της διπλωματίας μιας πανίσχυρης στην Ευρώπη χώρας η οποία απεχθάνεται τον χαρακτηρισμό της ως «ηγεμονικής». Θυμάμαι καμιά φορά με κάποια νοσταλγία τις Διακηρύξεις του Καγκελαρίου Χέλμουτ Κολ και του Χανς Ντίτριχ Γκένσερ το 1990 όταν ολοκληρώθηκε ομαλά, πολύ γρήγορα και άνευ αντιστάσεως η ιστορική επανένωση της Γερμανίας: «Η Γερμανία δεν θα γίνει ο ηγεμόνας της Ευρώπης. Η Γερμανία νιώθει ισχυρή μέσα σε μία ισχυρή Ευρώπη».

Αν έτσι έχουν τα πράγματα σήμερα τότε επιτρέψτε μου με όλο τον προσήκοντα σεβασμό να διερωτηθούμε:

– Πρωθεί η Γερμανική Προεδρία *erga omnes, urbi et orbi*-λυπούμαι που προσφεύγω σε γλώσσα Βατικανού αλλά δεν έχω πρόχειρη την αντίστοιχη διατύπωση των Θέσεων του Λουθήρου –την κοινή θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι το Τουρκο-Λιβυκό Σύμφωνο για τις Θαλάσσιες Ζώνες της 28ης Νοεμβρίου 2019 είναι «άκυρο και ανυπόστατο» (*null and void*) όπως έχουμε συμφωνήσει στο πλαίσιο της Ένωσης;

– Ας αφήσω κατά μέρος τις θέσεις που διατυπώνουν κορυφαίοι εκπρόσωποι της Γερμανίας και της Γερμανικής Προεδρίας της ΕΕ στις εμπιστευτικές συνομιλίες σας στις Βρυξέλλες, στο Βερολίνο, στην Άγκυρα στο Fort Bregancon και στην Αθήνα. Δεν μπορώ να επικαλεστώ με σοβαρότητα και πειστικότητα κάτι που ίσως είναι γνωστό αλλά δεν μπορώ να επιβεβαιώσω. Οι δημόσιες τοποθετήσεις κορυφαίων Γερμανών αξιωματούχων – από λεπτότητα δεν τους κατονομάζω – ενισχύουν ή κατά τη γνώμη σας αποδυναμώνουν την Ένωση και την περί «αλληλεγγύης κλπ» κοινή θέση της για Ελλάδα και Κυπριακή Δημοκρατία απέναντι στις “επιθετικές” κατά δύο Εταίρων ενέργειες της Τουρκίας; Χρησιμοποιώ τον ακριβή αυτό όρο αντί του παλιομοδίτικου “απειλητικές”. Οι δημόσιες θέσεις του Βερολίνου – πιστέψτε με τις παρακολουθώ με ευλάβεια καθημερινά -εν τέλει ενισχύουν ή υπονομεύουν όχι την Ελλάδα μόνο αλλά και την πολύπαθη «κοινή εξωτερική πολιτική...»; Κατά τη γνώμη σας σήμερα ποια θέση λαμβάνουν σοβαρότερα «τρίτοι» όπως η Άγκυρα και γιατί όχι η Αίγυπτος, το Ισραήλ, η Σαουδική Αραβία, τα Εμιράτα κλπ; Την κοινή θέση των Βρυξελλών σε χαμηλό κοινό παρονομαστή ή την Γερμανική; Γνωρίζετε καλύτερα από μας την απάντηση.

– Δεν σας είναι άγνωστο. Η Ελλάδα και η Κύπρος –εταίροι σας στην Ένωση-από τον περασμένο Νοέμβριο έχουν αποδοθεί σε μία μεγάλη διπλωματική προσπάθεια να μειώσουν την εμβέλεια, και να αποδυναμώσουν την ισχύ των δύο Τουρκο - Λιβυκών Συμφωνιών. Σε αυτό κατέτειναν και κατατείνουν οι διπλωματικές μας ενέργειες, πρωτοβουλίες και κινήσεις. Απειλούν την εδαφική μας ολοκλήρωση και προσβάλλουν την κυριαρχία και την άσκηση κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Διαφεύγει μάλλον ότι το Τ/Λ Σύμφωνο Αμυντικής Συνεργασίας σκοπό έχει, μεταξύ άλλων, και την επιβολή της Συμφωνία περί Θαλασσιών Ζωνών με κοινές (Λιβύης και Τουρκίας) στρατιωτικές επιχειρήσεις. Το Άρθρο IV είναι σαφές.

– Και όμως. Δυστυχώς. Η Γερμανική Κυβέρνηση-έξη μήνες προ της ανάληψης της Προεδρίας της Ένωσης φρόντισε εξ αρχής να αποδυναμώσει την κοινή θέση και πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα την διαπραγματευτική και διπλωματική θέση της Ελλάδος έναντι της Τουρκίας και της Κυβέρνησης της Λιβύης. Κατά τρόπο που δεν επιδέχεται σοβαροφανείς εξηγήσεις. Τον Ιανουάριο του 2020 απέκλεισε την Ελλάδα από την κρίσιμη και σημαντική Διάσκεψη του Βερολίνου για την Λιβύη. Παρούσα όμως με κύριο και καταλυτικό ρόλο η Τουρκία. Αντιδράτε όμως τώρα που καταφέραμε να υπογράψουμε Συμφωνία με την Αίγυπτο. Αλήθεια τι συμπέρασμα βγάζουμε;

– Έρχομαι τώρα στο ζήτημα της εμπλοκής της Γαλλίας και της παροχής «ομπρέλας ασφάλειας» στην Ελλάδα και στην Κύπρο. Αν μια χώρα σήμερα στην Ευρώπη θα έπρεπε να αντιλαμβάνεται την σημασία της «Ασφάλειας» αυτή είναι η Γερμανία. Διότι η Γερμανία δικαίως ανησυχεί για την πλήρη αποδυνάμωση του NATO –και ειδικότερα των Άρθρων 4 και 5 του Χάρτη του- επί Προεδρίας του κυρίου Ντόναλντ Τραμπ. Ο όρος «αλληλεγγύη» του Άρθρου 5 είναι πλέον διακοσμητικός. Το χάσμα μεταξύ Ουάσινγκτον και Βερολίνου ποτέ δεν ήταν βαθύτερο μετά το 1990. Δύσκολα κάποιος κριτής θα μπορούσε να κατηγορήσει την Γερμανία για την εξέλιξη αυτή. Σε επίπεδο πανευρωπαϊκής ασφάλειας ορθά αισθάνεται αποδυναμωμένη έναντι της ρωσικής άρκτου και «αδειασμένη» από την Ουάσινγκτον.

– Η Γερμανία βρήκε την λύση στο περιθώριο του ΝΑΤΟ και κυρίως των σχέσεων της με τις ΗΠΑ. Η ιστορική – άγνωστη σε πολλούς εδώ στη Ελλάδα – Γαλλο – Γερμανική Συνθήκη του Άαχεν (Aix La Chapelle) της 22ας Ιανουαρίου 2019 (Πρόεδρος Μακρόν-Καγκελάριος Μέρκελ) -στην πραγματικότητα επέκτεινε και στην Γερμανία τη πυρηνική ομπρέλα αποτροπής και ασφάλειας που διέθετε αποκλειστικά η Γαλλία. Παραμένει η μόνη χώρα της Ε.Ε. που είναι πυρηνική δύναμη. Με τη Συνθήκη του Άαχεν όμως καλύπτει και την Γερμανία. Πολλά λέγει η σύντομη αυτή φράση από του Άρθρου 4:

“... se prêtent aide et assistance par tous les moyens dont ils disposent, y compris la force armée, en cas d’agression armée contre leurs territoires. ... »

Να γιατί υποστηρίζω ότι θα περιμέναμε να μας καταλαβαίνετε καλύτερα. Το ΝΑΤΟ δεν μας καλύπτει από την σταθερή στρατιωτική απειλή που είναι η Τουρκία. Δεν θεώρησε καν χρήσιμο να κάνει διαβουλεύσεις βάσει του Άρθρου 4. Άρα η Γαλλία δείχνει την αλληλεγγύη της έναντι των εταίρων της στην Ένωση Ελλάδος και Κύπρου όπως ακριβώς – καίτοι με διαφορετικά μέσα και έναντι άλλης απειλής – πράττει και με τη Γερμανία. Και όμως και αυτό σας ενοχλεί.

4. Δεν γνωρίζω αν η μεσολαβητική προσπάθεια σας θα ευδοκιμήσει. Γνωρίζω από πρώτο χέρι ότι στη διπλωματία δεν μετρούν οι προθέσεις αλλά τα αποτελέσματα. Εύχομαι η συνέχεια να διαψεύσει συγκεκριμένες δυσάρεστες αποχρώσεις των προθέσεων. Η πολιτικής της Γερμανίας έναντι της Τουρκίας εφόσον στηρίζεται και εμπνέεται από τις κοινές θέσεις και αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους θεμελιώδεις κανόνες του Δικαίου, δεν μειώνει αλλά ενισχύει την εμβέλεια και τη πειθώ του Βερολίνου. Σήμερα και αύριο. Έναντι των εταίρων της, έναντι της Αγκύρας και τέλος έναντι οποιουδήποτε άλλου.-

* *Ο κ. Αλέξανδρος Μαλλιός είναι Πρέσβης Ε.Τ.*

Πηγή: liberal.gr